

ned, og man har bemyndiget Amtskommissionerne til at skønne over, om man ogsaa i saadanne Tilfælde kunde yde baade Laan af Statskassen og i en vis Udstrækning Tilskud ved Køb af saadanne gamle Bygninger.

Flere ærede Medlemmer har udtalt Ønske om, at de Ejendomme, der er opført i Aar, med Hensyn til Statstilskud regnes lige med dem, der har faaet Laan i Aar. Denne Tanke er mig ikke fremmed, og jeg kan sige, at jeg ligesom ærede Medlemmer, der her i Tinget har talt om dette, helst saa, at det lod sig realisere paa den Maade, som det her er omtalt. Som ærede Medlemmer vil vide, foreskriver Loven af 6. Maj 1921, at Landbrugsministeren skal forhandle med Finansudvalget om Laanværdiens Maksimumsbeløb og Tilskuddets forholdsvise Størrelse paa det Omraade, og jeg ønsker snarest muligt at skride til en saadan Forhandling. Men forinden har jeg anmodet Amtskommissionerne om at oplyse, hvor meget det maa antages at et saadant Hus af Gennemsnitsstørrelse som de, der kommer paa Tale her, koster mindre end for $\frac{1}{2}$ Aar siden, og jeg vil derefter udarbejde til Finansudvalgets Overvejelse Forslag vedrørende den Fremgangsmaade, der har anvendes for det kommende Aar. I dette Forslag vil jeg søge at gaa frem efter det Princip, at alle de nye Brug, der er oprettet sidste Sommer eller bliver oprettet nu i Efteraaret og i den kommende Sommer, saa vidt det overhovedet er muligt, bliver stillet ens, saaledes at de, der har bygget dyrt, fordi de har bygget tidligere, forrige Sommer, ikke kommer til at sidde daarligere i deres Virksomhed end de, der venter med at bygge til næste Aar. Jeg vil søge at udarbejde Forslaget efter disse Principper, men jeg tør ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig mere indgaaende derom, men kun sige, at jeg haaber snart at kunne føre dette Spørgsmaal frem til en Afgørelse.

Endelig har der under denne Debat fra Socialdemokratiets og det radikale Partis Side været fremsat de gammelkendte Paastande om, at Tvangserhvervelse af Jord og fortsat Statsbesiddelse er det eneste saliggørende. En udførlig Imødegaaelse af disse Paastande, som stadig, forekommer det mig, fremføres uden Bevis, og som vi har haft saa rig Lejlighed til at drøfte, og vel sagtens ogsaa vil faa Lejlighed til at drøfte igen, vilde føre mig for vidt her ved denne Finanslovbehandling. Jeg skal indskrænke mig til

ganske faa Bemærkninger. Det er, som sagt, særlig fra Socialdemokratiets og det radikale Partis Side, at disse Paastande fremsættes, men jeg tror ikke, jeg gaar nogen for nær, naar jeg siger, at det i Aar under denne Finanslovdebat er det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, der er, om jeg saa maa sige, Indehaver af Rekorden med Hensyn til at kritisere den Jordlovgivning, der i Øjeblikket finder Sted, og som har stillet yderligere gaaende Krav. Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen krævede 5 000 Husmandsbrug oprettet om Aaret. Han glemte den Bagatel, som det maaske nok er for ham, hvor Pengene skulde komme fra — det vil med de nuværende Priser dreje sig om et Beløb paa 80—100 Mill. Kr. —, men denne Glemsomhed skal jeg ikke opholde mig ved. Mere nærliggende havde det maaske været, om det ærede Medlem ogsaa havde tænkt paa, om der virkelig var 5 000 Ansøgere til disse nye Brug. Jeg skal herom sige, at til Trods for, at vi i Aar maatte vente et meget stort Antal Ansøgere, dels fordi Jordlovgivningen jo har ligget stille i mange Aar, beklageligvis, og dels fordi der i Aar tilbydes særlig meget gennem Statens Jordlovsudvalg og gennem de Love, vi har vedtaget i dette Aar, er Forholdet i Aar det, at det er meget langt fra, at der har været 5 000 Ansøgere, selv om vi medtager ikke blot alle kvalificerede, men ogsaa alle ukvalificerede og tager ikke blot Ansøgerne i Henhold til Loven om Oprettelse af Statshusmandsbrug, men ogsaa dem i Henhold til Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Det lyder drabeligt at kræve disse 5 000 nye Brug oprettet hvert Aar. Her er endelig en Mand i det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, der vil noget! Men, ærlig talt, det havde været til mere Nytte, og det forekommer mig ogsaa, det havde klædt det ærede Medlem bedre, om han, den Gang hans Parti og Socialdemokraterne havde Magten, havde gennemført Oprettelsen af ikke 5 000 — det er jo et rent Fantasilag; ingen vilde falde paa at forlange det —, men blot 500, altsaa det, som før Krigsaarene var det normale Tal vedrørende Oprettelse af nye Husmandsbrug. Men i den radikal-socialdemokratiske Gyldentid blev dette Tal efterhaanden formindsket. I Finansaaret 1916—17 var det endnu 415 Brug, i 1917—18 274, i 1918—19 225, i 1919—20 kun 150 nye Brug, der blev oprettet. Og [dog havde vi i disse Aar en Penge-